

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Administrative og økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amter	Ingen	Ingen
Administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget har små positive konsekvenser for erhvervslivet, idet der skabes klarhed omkring reguleringen af bindingsperioder på mobilområdet, ligesom kompetencefordelingen mellem de ansvarlige myndigheder gøres klarere. Lettelse af de administrative byrder for forsyningspligtudbyderen.	Lovforslaget kan på kort sigt have mindre negative konsekvenser for forsyningspligtudbyderen.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Forslaget sikrer, at borgerne altid har adgang til frit operatørvalg.	Borgere, der har et småforbrugerabonnement, vil evt. skulle vælge et andet abonnement, hvis forsyningspligtudbyderen som konsekvens af lovforslaget måtte vælge at ophøre med at udbyde et særligt småforbrugerabonnement.
Forholdet til EU-retten	Der er ikke krav til bindingsperioders længde på teleområdet i EU-telereguleringen. Bestemmelsen i § 35, stk. 1, er en præcisering af den tidligere implementering af et EU-krav i art. 19 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligt-direktivet) (EF-Tidende 2002 nr. L 108, s. 51).	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 2

Lovens formål udvides til at omfatte sikring af grundlæggende brugerrettigheder for slutbrugere i forbindelse med aftaler om levering af teleterminaludstyr, der anvendes til mobilkommunikationstjenester. Desuden udvides lovens anvendelsesområde til at omfatte udbydere af teleterminaludstyr, der anvendes til mobilkommunikationstjenester. Udvidelsen indebærer bl.a., at de regler, der fastsættes i medfør af bemyndigelsen til Videnskabsministeriet, jf. forslagens nr. 3, vil omfatte alle typer udbydere af teleterminaludstyr, der anvendes til mobilkommunikationstjenester.

Til nr. 3

Lovforslaget sikrer, at der i den sektorspecifikke televlovgivning kan fastsættes direkte krav til bindings-

perioders længde i forbindelse med SIM-lås eller lignende. Hensigten med forslaget er således bl.a. at sikre, at der er overensstemmelse mellem kravene til bindingsperioder for både abonnementsaftaler og alle former for SIM-låsning, og at disse spørgsmål behandles af samme myndighed.

Lovforslaget har primært sigte på bindingsperioder i form af SIM-lås, men forslaget er ikke begrænset til kun at angå SIM-lås. Reglerne om maksimale bindingsperioder vil således også kunne omfatte andre former for bindinger mellem teleterminaludstyr, der anvendes til mobilkommunikationstjenester, og udbydere af elektroniske kommunikationsnet- og tjenester.

Forslaget bemyndiger videnskabsministeren til at fastsætte nærmere regler om maksimale bindingsperioder i forbindelse med faciliteter i mobilteleterminaludstyr, der anvendes til at binde udstyret til en bestemt teleudbyder, herunder brug af SIM-lås ved udbud af mobiltelefoner. Det følger af IT- og Telestyrelsens